

Nr 896

Av fru Sundberg, *angående rätten att utföra skolskjuts.*

(Lika lydande med motion nr 701 i Första kammaren)

För att få skjutsa barn till skolan och därvid uppbära ersättning av kommunen krävs enligt nuvarande bestämmelser tillstånd till yrkesmässig trafik. Sådan skolskjuts utförs i allmänhet antingen genom skolans egen försorg eller genom anlitan­de av ortens taxibilar.

Genom koncentrationen av undervisningen till centralskolor växer skolskjutsverksamheten alltmer. På vissa ställen i vårt land måste barnen färdas upp till tolv mil per dag. Stora problem har uppstått särskilt i glesbygderna då barnen i många fall bor långt från de stora allmänna vägar­na och avståndet till skolskjutsens färdväg ofta uppgår till många kilo­meter. I vissa kommuner löser man detta genom att låta skolskjutsen göra en omväg för att hämta barnet med den ökade belastning i färdtid som detta för med sig för de övriga barnen. I andra fall svarar familjen för barnens transport till skolskjutsen.

De mindre barnen har en avsevärt kortare undervisningstid i skolan än de äldre. I de flesta fall löser man detta så, att skolskjutsar avgår från skolan på olika tider så att icke onöd­ig väntetid uppstår för de mindre barnen. Det är dock icke ovanligt att ett eller ett par barn måste vänta på de äldre därför att kommunen av ekonomiska skäl endast kan tillhandahålla *en* skolskjuts i en viss riktning. Orsaken till sådan väntan kan också vara att tillgången på taxibilar är begränsad.

Många föräldrar är medvetna om den ökade belastning som en lång väntan efter skolans slut kan utgöra för barnet. Trötthet och överansträngning med försämrade skolresultat som följd vill man undvika och före­drar då att själv svara för att barnet hämtas vid skoltidens slut. I många fall kör man då också kamrater till det egna barnet.

Sådan privat körning ökar allteftersom bilbeståndet och antalet körkorts­innehavare stiger, men den innebär i många fall en onödigt hård ekono­misk belastning för dessa familjer. På grund av den avsidens belägna bo­stadsplatsen åsamkas dessa familjer en extra kostnad för barnens skol­gång som icke drabbar familjer som bor å orter mer centralt belägna. Jag anser att kommunen må kunna överenskomma om ersättning till sådan enskild person som kör eget barn en sträcka som normalt skulle vara be­rättigad till skolskjuts. Detta bör då gälla i de fall då kommunen inte håller skolskjuts eller om väntan på sådan för barnet skulle innebära

uppenbara olägenheter, liksom i de fall då vägen fram till skolskjutsens färdväg är så lång att barnet icke bedöms kunna gå eller cykla dit. För sådan ersättning må kommunen icke kräva tillstånd till yrkesmässig trafik av föraren.

Under åberopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av vägtrafikförordningen att vårdare av skolbarn, under iakttagande av de trafiksäkerhetskrav som i övrigt gäller för den yrkesmässiga trafiken, gives möjlighet att utan tillstånd till yrkesmässig trafik mottaga ersättning av kommunen för transport av barn i fall som i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1968

Ingrid Sundberg (h)
